6de Jaargang. Curacao den 26n October 1889 N° 304

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt Iken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Courant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar pedilanti.
Pa tugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

WERKSTAKINGEN.

Het jaar, dat wij beleven, heeft onder de arbeidende klassen in vele landen van Europa niet weinig beroeringen gebracht. Berlijn en Parijs heeft zijn koetsiers, Westfalen en België zijn mijnwerkers, Londen vooral zijn dokwerkers den arbeid zien staken en den patroons hoogere eischen stellen. Zou nu Nederland aan de beurt liggen? Verleden week melden wij uit nederlandsche bladen, dat het voorbeeld van Londen reeds aanstekelijk op een aantal bootwerkers van Rotterdam gewerkt had en latere berichten zeggen ons dat, hoewel de staking geen groote afmetingen heeft genomen, zij echter nog niet heeft opgehouden.

Opmerkswaardig is de verandering in de verhouding tusschen werkgevers en werknemers in die beroeringen tot stand gekomen: opmerkenswaardig vooral in de groote staking te Londen de orde waarmee zij geleid werd, het beginsel dat en de persoon, die haar oploste.

Aan de meeste eischen der arbeiders toch werd voldaan, zonder dat er noemenswaardige wanordelijkheden voorvielen. Het beginsel van recht en billijkheid, dat door de publieke opinie werd erkend, vond hier zijn toepassing. Het protestantsche, „hooghartige" Londen, dankt met diepe erkentelijkheid een roomschen Kardinaal, voor wat hij heeft verricht, om een bloedigen strijd te voorkomen.

Daar ligt in deze enkele feiten veel,-zegt de Tijd-dat ons stemmen moet tot ernstig nadenken: veel, dat wel in staat is ernstige ongerustheid bij ons op te wekken, doch ook veel, dat ons met moed en vertrouwen de toekomst der maatschappij doet te gemoet zien.

Het is niet anders: de toestanden der maatschappij hebben in de laatste twintig of dertig jaren een diep ingrijpende verandering ondergaan, een verandering, welke nog altijd blijft voortduren en waarvan het tijdvak van ontwikkeling nog verre van afgesloten mag heeten. Nu een menschenleeftijd geleden, en zelfs nog later, zou men de werkstakers van de dokken te Londen, en evenzoo de *strikende* mijnwerkers in Westphalen van een paar maanden geleden, eenvoudig beschouwd hebben als oproeringen tegen de maatschappij, als menschen, die door de bedreigingen der strafwet en, als dat niet hielp, door den sterken arm der gewapende macht tot rede moesten gebracht worden: geen openbaar orgaan, zonder zelf van anarchistische gevoelens en van medeplechtigheid met oproeringen beschuldigd te worden, dat voor de eischen van de werkstakers zou zijn opgekomen: geen ordelijk man, die zelf tot andere kringen behoorde, welke hun belangen zou bepleit hebben.

Wij begrijpen zeer wel, dat er onder ons nog velen gevonden worden, die de verandering in denkwijze en opvattingen, welke op dit stuk heeft plaats gehad, volstrekt niet goedkeuren en in de grootere vrijheid, aan de arbeiders verleend, om op hun wijze den strijd voor lotsverbetering ook tegen het kapitaal en tegen de werkgevers te voeren, een dreigend gevaar zien voor de maatschappij: een gevaar, dat steeds naderbij rukt en immer grootere proportiën blijft aannemen. „Waar moet het heen," vragen zij niet ten onrechte, „indien, gelijk dit jaar geschied is, de arbeiders telkens bij een werkstaking hun eischen zien toegegeven? Worden zij op die wijze niet aangemoedigd, voortdurend *meer* te vragen, voortdurend hun eischen te verhoogen en door het dreigen met herhaalde en algemeene werkstakingen telkens den werkgevers, als ware het, het pistool op de borst te zetten?"

Voorzeker het werkelijk bestaan van dit gevaar, en het hachelijke van den maatschappelijken toestand in het algemeen valt niet te ontkennen.

Eén zaak staat echter vast: terugkeer tot vroegere toestanden, waarbij elke vereeniging van arbeiders, zich lotsverbetering ten doel stellende en in beginsel alle gezamenlijke arbeidsweigering strafbaar werden geacht, is in onze dagen ondoenlijk: de openbare meening in alle beschaafde landen zou daartegen ten sterkste opkomen.

Wat behoort derhalve gedaan te worden, en van welke zijde moet in deze zóó uiterst gewichtige zaak hoop en uitkomst worden verwacht?

Het optreden van kardinaal Manning te Londen wijst het als met den vinger aan.

Waar strijd ontstaat van belangen tusschen de klassen der maatschappij, behoort niet de vraag gesteld te worden van *macht*, maar van *recht* en *billijkheid*. Geen twijfel, of de duitsche en engelsche krijgsmacht, een garnizoen zelfs alleen, ware voldoende geweest om de werkstakers, indien men het tot 't uiterste had laten komen, bij honderden neer te schieten en ten slotte hun verzet in bloed te smoren. Dergelijke oplossing echter baat ten slotte toch niet en maakt het kwaad nog erger, indien men *billijke* grieven, indien men *onrecht* laat bestaan. Waar op *billijke* gronden gevraagd, ja zelfs geëischt wordt, moet worden toegegeven. Ook indien— zooals bijna altijd het geval zal zijn — de werkgevers en de openbare macht de sterksten zijn.

Maar hoe indien op die wijze de macht en daarmede het vertrouwen en de overmoed der arbeiders blijven toenemen, zoodat zij ten slotte geheel *onbillijke, onredelijke* eischen stellen.

Het moet erkend worden dat hier voor een maatschappij, op atheïstischen of rationalistischen grondslag ingericht, geen uitweg bestaat. In dergelijke maatschappij zal het van de zijde der arbeiders zeker tot onbillijke en onredelijke eischen komen, en is dus de strijd, waarbij het alleen de vraag van *geweld* en van materieele macht zal gelden, geenszins te vermijden. Iets vroeger of iets later, komen zal die strijd in zoodanig ingerichte maatschappij, ook bij de grootste toegeeflijkheid der werkgevers, zeer zeker toch.

Anders evenwel in een maatschappij, ingericht volgens de christelijke beginselen en waarin die beginselen bij hooger en lager geplaatsten hun invloed doen gevoelen. Immers, er wordt geen groote scherpzinnigheid vereischt, om in te zien, dat alleen een zedelijke macht in staat zal zijn, bij den even vermelden strijd tusschenbeide te treden en, ook dáár, waar de tegenstrijdige belangen van een sterkere en een zwakkere partij tegenover elkander staan, den vrede te handhaven.

Een dergelijke zedelijke macht op aarde bestaat er slechts één namelijk het Christendom.

En is het dan geen hoogst merkwaardig teeken des tijds, dat wij schier overal, in alle christelijke landen der wereld, katholieke priesters en die katholieke leeken, welke door geleerdheid of maatschappelijke stelling een eerste plaats innemen onder hun geloofsgenooten, aan de spits zien staan dergenen die zich de studie en de oplossing der maatschappelijke quaestie tot levenstaak hebben gesteld?

Slechts waar de christelijke beginselen worden geëerbiedigd en nageleefd: waar patroon en arbeider overtuigd zijn, dat zij plichten te vervullen hebben jegens God en den evenmensch, — daar alleen kan een sociale quaestie, waarvan de werkstakingen in dit jaar voorgekomen, wellicht slechts voorspel zijn, tot een bevredigende oplossing geraken.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Bij gouvernements-beschikking dd. 18 October jl. N°. 633, is tot het opmaken van het tarief ter berekening van de belasting op den invoer van koopmanschappen alhier voor het jaar 1890 eene Commissie benoemd, bestaande uit den Administrateur van financiën, als lid, tevens voorzitter: de Heeren E. D. E. van den Bossche, J. H. M. Ellis, J. Lopez Maduro en J. H. A. W. Sprock als leden, en de Heeren Samuel A. Correa

FEUILLETON.

Pa camina diferente.

Siguimentoe

—o—

—"Es ta boenita cos! Pasobra bo ta student awor, ya bo ta soponé koe mi ta muchoe bobo pa mi por ripará, koe tin algo ta pasa bo? Acaso bo ta keré tambe koe pasobra mi ta un pober lavandera, bo asunto no ta bai ni bolbe mi? Ta kende a facilitá bo medionan pa bo studiá? Ta kende a contribuí ó mihó bisá ta kende a pidi, suplicá, rogá e Senjor profesornan pa aceptá bo na ginmasio? Mi por a bira loco na presencia dje dificultadnan i trábanan koe nan tabata haci pa toema bo, ma mi a bisa: "mi, su mama, sabi ki un cabez priviligiado é ta i mi no ta hala tras, apesar koe mi no ta sinó un pober lavandera. Lo no ta mi culpa koe é no yegá na bira obispo coe tempoe. A drentá den su sinti k'é tin di bira un homber sabi i esai l'é bira, asina leeuw koe ta dependé di mi. Si, asina mi a bisa e profesornan, i e rector a respondé mi koe mi ta un muhé resuelta, koe sabi lo ké, mi kier. I awor, awor koe mi a trahá di dia i anochi matá mi curpa pa bo por sigui bai pa delanti, ya awor caba un presuntuoso manera bo ta bin trahá un cara zuur i hasta bo no kier digna bo di papiá coe bo mama." I n'e mes tempoe e muhé a hizá punta di su voorschoot secá su wowo.

—"Cielo santo, mamá," e muchá homber a grita mas descontentoe koe conmové: "no tin necesidad di toer e papiamentoe ayi. Si, algo a pasá mi, ma ni bo ni mi profesornan no por yuda mi na nada ayi den—no ta necesario di publicá toer cos pa hende sabi—Mi mester a bira primus (promé muchá) i mi no a birá atá toer lo ke a socede!" el a agregá coe cierta indiferencia, mientras koe desesperá el a keda ta pasa man den su cabeinan, k'a keda ta boela manera clina di cabai.

—"Ta kende a pasa bo delanti?" e mamá a puntra lagando su voorschoot cai, i su wowonan a keda ta corta candela, buscando di penetrá ta kende por a proporcioná su jioe semehante disgusto. "Por ta," el a puntrêle coe severidad, "por ta koe bo mes no a haci bo posible, koe bo mes a descuidá bo estudio, i k'esai a obligá bo profesornan di no concedé bo e promé puesto?"

—"Nó, no ta mi culpa: e hoben conde Horst—es un k'e wagen coe cuater cabai a bin busca na misa—a bira primus: é ta más hoben koe mi i ta wor poco noemá el a bini gimasio?"

—"Com! e macacoe, e jioe ayi dje conde," e muhé a grita ainda mas incomodada, "t'esai nan a poné riba bo koe semper nan a doena di mihor testimonionan? Si, coe jioenan di hende pober nan ta soponé koe nan por haci toer lo ké ta parcé nan. Danki Dios! atá mi parente ta bini ñet na ora," é di interrumpiendo su mes. "Drenta, drenta parente i lo bo tende aki un historia di más graciosa di mundo: es aki sí ta bo cos. Mirá nos homber ayi sintá awé dia domingoe coe un cara más zuur coe vinagre."

—"Mi por keré bo," e parente a contestá coe un harimentoe malicioso, "k'e tin más koe razón di trahá su cara zuur, pasobra bo no sâ otro cos sinó di coeri coe n'ele dos bé pa dia manda misa dia domingoe. Mi a bisa bo caba i coe frecuencia koe bo ta haci e muchá ayi sali un hipócrito."

—"Stop coe bo chanza cuenta di misa; misa no tin nada koe awer aki den! Si bo tabata ayi awé anto lo b'a tende cos koe l'a gusta bo, pa motiboe k'e orador a cargá k'e hendenan ricoe, koe en verdad no tin muchoe cos bon di sperá den otro bida."

—"Ma ami lo preferá di pasá bon promé aki na mundoe," e parente a respondé hariendo i su cara i su wowonan tabata despidi codicia i envidia. "Lo ke bo tin bai más koe lo ke bo por bin haya. Ma propiamente papiá ta kiko a socedé k'e muchá ta di asina mal humor? Sigur parenta també a haci un predikatie coe n'ele, koe nan por a tende 'é na caya."

—"Bo no tin di mesclá den mi asunto," Frans a respondé rudamente i él a lamanta bolbe bai na su lessenaar.

—"Cos a cai é pisá," e mama k'a bolbé haya duele di su jioe a cominsa contá. "Ma bin sinta, parente," el a continuá i na mes tem el a presentele un koppi di kofi i pida koeki. "Hende pober ta peó koe cachó; ta dos anja caba koe Frans ta primus i awor a bini un tal senjor conde, i sin ni drai mira trás nan ta ponele riba mi jioe. Sí, e sjonnan ricoe aristócrata ta

Jacob de Sola en Henry de Veer, als plaatsvervangende leden.

Bij gouvernements-beschikking dd. 23 October dj. N°. 650, is bepaald, dat tot de festiviteiten, waarmede de verjaardag van Zijne Majesteit, den Koning op den 19n. Februari 1890 zal worden gevierd, behooren zal een volksfeest, waarvan de leiding wordt opgedragen aan eene commissie bestaande uit de navolgende in alphabetische orde genoemde Heeren:

J. H. M. Ellis, 1e. Luitenant bij de Stedelijke Schutterij,
H. C. Henriquez, particulier,
J. M. Herold, 2e. Luitenant der Infanterie.
Chs. Leseur, particulier,
J. A. de Veer, Gouvernements-ambtenaar.

Ingevolge het voorschrift van art. 12 der verordering van 1886 (P. B. N°. 20), houdende herziening der bepalingen voor de oprichting van Kamers van Koophandel en Nijverheid in de Kolonie Curaçao, worden hierbij, namens den Heer Gouverneur der Kolonie, de kiesgerechtigden opgeroepen, ten einde twee leden te verkiezen in de plaats van de Heeren J. A. Jones en Mr. R. M. Ribbius, die met het einde van dit jaar aan de beurt van aftreding zijn.

De verkiezing zal plaats hebben op Woensdag den 27 November 1889 van des voormiddags 9 tot op het middaguur in de zaal ten Raadhuize, alwaar de zittingen van den Kolonialen Raad worden gevonden.

BEKENDMAKINGEN.

Ten parkette van den Procureur generaal liggen ter beschikking van de daarop rechthebbenden *een gouden vingerring, een hoofddoek* en *eenige muntstukken* alhier op straat gevonden.

NEDERLAND.

—s' Gravenhage. De optocht, waarmede de commissie van ministers op statelijke wijze naar het gebouw van de Kamer werd geleid, bestond, uit een peloton huzaren, dat aan het hoofd ging, en uit vijf galarijtuigen van Z. M. den Koning, met lakeien in groot livrei, aan iedere zijde van de met vier paarden bespannen hofkoetsen.

Een piket van het 2de regement huzaren, daartoe uit den Bosch herwaarts gekomen sloot de rij.

Vele toeschouwers hadden zich geschaard langs den weg, welken de stoet nam en vormden vooral op het Binnenhof een dicht bezet vierkant.

De opkomst der leden van beide takken der wetgevende macht was matig, daarentegen waren alle tribunen bezet.

— De Heer mr. Van Naamen van Emnes heeft het Voorzitterschap der Eerste Kamer aanvaard met een hulde aan de nagedachtenis van den vroegeren voorzitter, mr. baron Schimmelpenninck van der Oye en gaf verzekering zijnerzijds van eene onpartijdige leiding der zittingen.

—Bij koninklijk besluit is thans tot voorzitter der Tweede Kamer benoemd jhr. mr. G. J. Th. Beelaerts van Blokland.

—De heer jhr. Beelaerts van Blokland aanvaardde Donderdag 19 Sept. het voorzitterschap met een rede, waarin hij dank betuigde voor de onderscheiding en een beroep deed op de welwillendheid en de toegeeflijkheid der Kamerleden. Hij wees op de talrijke werkzaamheden en drong aan op waardeering van elkanders gevoelen en herinnerde aan de kracht van het zachte en sobere woord.

—De minister van Financiën heeft de Staatsbegrooting voor het jaar 1890 aangeboden.

De uitgaven zijn geraamd op 135 millioen, de inkomsten op 122⁷/₁₀ millioen en het tekort op 12 millioen 865 duizend, dat zich waarschijnlijk tot 5 millioen zal beperken.

Versterking der gewone middelen is onnoodig.

Evenmin is vooreerst noodig een geldleening, daar de financieele toestand alleszins bevredigend is. Gunstige verwachtingen voor de toekomst bestaan, daar de gewone diensten overschotten opleverden.

In de toekomst is te verwachten de tegemoetkoming in den financieelen druk der gemeenten. Aangekondigd zijn ontwerpen tot afschaffing der kanaalrechten in het Noordzeekanaal: tot verkoop van het entrepotdok te Amsterdam aan de stad Amsterdam: tot betere verzekering per heffing van den bestaanden invoer.

Hierna moest de Kamer wegens onvoltallighied verdaagd worden.

De Tweede Kamer, Dinsdag 24 Sept. opnieuw bijeengekomen, heeft Donderdag daarop het wetsontwerp tot gedeeltelijke herziening der schoolwet met 71 tegen 27 stemmen aangenomen.

—Naar men verneemt, heeft Z. M. de koning het verlangen te kennen gegeven, dat in alle garnizoenen waar militaire muziekkorpsen verblijf houden, door die korpsen eene uitvoering ten behoeve der slachtoffers van de ramp te Antwerpen zal gegeven worden.

—Op het internationaal maritiem congres, hetwelk in de volgende maand te Washington wordt geopend, zal Nederland vertegenwoordigd worden door mr. W. F. H. von Weckherlin, buitengewoon gezant en gevolmachtigd minister bij de Vereenigde Staten, G. H. van Steyn, kapiteinluitenant ter zee, en D. Hubert, gezagvoerder bij de stoomvaartmaatschappij *Nederland*.

—*De Köln. Zeit.* melding makende van het feit, dat de Duitsche keizer door den koning der Nederlanden bevestigd is met het grootkruis der Willemsorde, legt nadruk op het gewicht dezer daad, omdat dit de eerste maal is, dat deze orde verleend wordt aan een vorst, die niet in het vuur is geweest. Keizer Wilhelm I ontving haar eerst bij zijne troonsbevestiging, keizer Frederik en prins Frederik Karel na de overwinningen in 1870.

Wie Nederland kent, zegt het blad, weet, welk een hooge beteekenis daar bij hoog- en laaggeplaatsen gehecht wordt aan de zeldzame onderscheiding, met name ook door den koning zelven.

— Over de werkstaking te Rotterdam meldt de N. R. Ct. het volgende:

"Heden-avond te 8 uur had in de zaal van Du Croux, aan de Binnenrotte, het gewone vergaderlokaal der socialisten, een vergadering plaats, belegd ten behoeve van het werkvolk, dat hier ter stede bij het laden en lossen van stoombooten op Londen gebezigd wordt. Men had den eisch gesteld, het loon van 20 op 25 cent per uur verhoogd te zien, en daar niet alle stoomboot-ondernemingen in dien eisch toegestemd hadden, wilde men, zoo luidde een oproepingsbrief, van gedachtenwisselen, rechtmatige grieven te berde brengen en, zoo noodig, indien aan wensch naar loonsverhooging niet wordt voldaan, gezamenlijk den arbeid staken.

"Het niet zeer ruime lokaal was propvol, doch niet uitsluitend werklieden aan de londensche stoombooten bleken opgekomen te zijn. Er waren ook een menigte socialisten, die, zooals later bleek, de leiding der geheele beweging in handen hebben genomen.

"Asdonk, de bekende haagsche socialist, was heden reeds in den vroegen ochtend aan den arbeid, om het werkvolk aan de Maas van raad te dienen. Heden-avond leidde hij de vergadering in met een toespraak, waarin hij den eisch volhield, dat het loon voor de bedoelde werklieden van 20 op 25 cent per uur moet worden verhoogd. Hij vond het billijk, dat voor zulk een zwaren arbeid meer dan thans zou worden betaald. Om daarin te slagen, spoorde hij aan tot kalmte en bedaardheid en tot het handhaven der orde, opdat de openbare macht geen aanleiding kunne vinden tusschenbeide te treden, en als het tot algemeene werkstaking komt, dan vooral geen misbruik te maken van sterken drank, dat een slechte factor is voor elke werkstaking. Op deze wijze zal men, naar het voorbeeld van de londensche werkstakers, zijn zin krijgen. Men moet elkander helpen, opdat allen dezelfde rechten ontvangen. Hij stelde ten slotte de vraag, of alle "bootwerkers" het met hem eens waren.

"Slechts een paar der aanwezigen riepen ja!

"Asdonk achtte het dan ook kennelijk noodig, de aanwezigen langs anderen weg te polsen, en vroeg daarom, of iemand zich verklaarde tegen het aanvaarden van den strijd.

"Daar hierop een doodsche stilte volgende, constateerde hij, dat met algemeene stemmen tot werkstaking was besloten. Hij stelde nu voor, dat de bij de zaak betrokken werklieden een commissie van 7 leden zouden benoemen, om met de socialistische partij de werkstaking te regelen. Deze laatste zou met raad en daad helpen, al moest 't het leven kosten!

"Het bleef doodstil in de zaal. Geenerlei teeken van goed- of afkeuring.

"Een socialist stelde nu voor, dat het bestuur van de rotterdamsche afdeeling der socialisten dan maar de leiding in handen zou nemen.

„ Snelleman, onder-voorzitter der afdeeling, wees dit van de hand. De werklieden, meende hij, hebben hun eigen zaken zelven te behandelen.

„ Asdonk voegde erbij, dat dit bovenal noodzakelijk was, omdat de socialisten wel hulp kunnen verleenen, maar geen speciale kennis hebben van het vak, waarvan hier sprake was. De commissie van zeven moest de zaakkennis vertegenwoordigen. Het bestuur van den *Socialistischen Bond* zou dan wel voor al het overige zorgen.

„ Snelleman, die bleek als president te fungeeren, noodigde alsnu al degenen uit, die in de commissie zitting wilden nemen, zich aan te melden.

„ Asdonk gaf de verzekering, dat hun namen geheim zouden worden gehouden.

„ Eerst toen boden zich achtereenvolgens een tiental werklieden aan, die fluisterend hun naam den voorzitter mededeelden.

„ Asdonk verklaarde dat daarmede het werk voor dien avond was afgeloopen. De socialisten zouden terstond met de leden der commissie confereeren, ten einde alles voor den dag van morgen te regelen. Mocht later andermaal noodig zijn een vergadering te beleggen, bijv. om de aldus genomen besluiten door de belanghebbende werklieden te doen bekrachtigen, dan zouden andere maatregelen dan heden-avond worden genomen. Men zou nl. een strenge controle invoeren, ten einde de verslaggevers der pers en de politie te weren, die, zeide hij, niets te maken hebben met vergaderingen, waarin werklieden hun huishoudelijke belangen bespreken.

„ Daarmede was de vergadering afgeloopen. Velen vertrokken. Anderen bleven bijeen, dronken een glas bier of hieven gemeenschappelijk een lied aan.

„ Socialistische geschriften werden met ruime hand rondgedeeld.

„ Op straat hadden een honderdtal nieuwsgierigen van allerlei stand post gevat.

„ Alles liep in goede orde af."

BUITENLAND.

Italie. — Naar uit Rome gemeld word, heeft de H. Vader kardinaal Manning geluk-gewenscht met de

---

pagá hopi placa pa nan gasto i nan ta toema les particular carismo."........

—"Mamá, no ta sina del todo," Frans a gritá violentamente drai respondé. —"Gysbert Horst no tabata bibá na stad i é no tin mester di les privada. E ta más aprovechado koe mi na francés i na griego; ma é tabatin tambe mas posibilidad koe mi: el a coeminsá recibi instrucción muchoe más promé i semper é tabatin di mihor preceptornan i di mihor medionan pa adelantá. Maské ki esfuerzo un otro manera mi haci, toch bo tin di keda tras."

—"E por bisá lo ke é kier, ma é no por guli e pilchi ayi," e mama a suspirá.

—"Personanan di aristocracia sin embargo no sa hiba cos generalmente muchoe aleeuw, e parente a observá burlando, Na fin di cuenta e muchá tin razón: algun hende cos ta bai nan perfectamente bon, i pa otro é ta bai malisima, i maské cuantoe papistanan babel di husticia i di bondad di Dios toer hende por mirá claramente com tin algun ta coeri den wagen elegante mientras otro tin di camná na pia riba piedra! Ma ta pakiko hende ta sina bobo di laga esai ta socedé? Con todo eso cos lo tin di trocá i é mester trocá. Pueblo lo lamanta i l'é haci oposición. Inhusticia mester caba riba mundo. Bo papistanan, parenta, no por kita esai: nan ta amigoe di hendenan ricoe i nan kier tapá wowo di obreronan, pintando nan gloria di un bida futura pa nan keda someté bao di yugo di tiranía di aristocratanan i di padernan. A bo mes, parente, secretamente bo kier haci e muchá ayi también un papista, p'é por bin camna cara riba manera e hendenan di posición elevada koe l'é considera como su igual."

—"No inquieta bo pa mi asunto," Frans a repeti i el dal e lessenaar duroe cera. "Ta incomprehensible pa mi, mamá, com bo por tende i soportá un semehante lenguage.'

—"E muchá tin mas koe razón, ta pura blasfemia lo ke a sali fo di bo boca," e senjora Engels a replica.

Frans no a sperá más contestación, el a bisti su pechi i el a sali bai. Ainda e aguacerpe bastante duroe tabata sigui cai, ma apenas é tabata sintiéle. E tabata descontento coe su mes i coe otro. El a coeminsá su estudionan bien tarde i apesar di su dotenan excelente no a cayéle facil di satisfacé e exigencianan dje promé curso. Circunstancianan den cual é tabata bibá, tabata distrayéle frecuentemente den su estudio. Su mama naturalmente tabata orguljosa k'e profesornan a reconoce aptitudnan di Frans, i koe su jioe lo bira un senjor "sabi" i p'esai é tabata haci lo ke tabata na su alcance, afin di proporciona su Frans posibilidad di hiba su carrera a cabo. E jioe sinembargo tabata ripará koe su mama mester a trahá excesivamente: e mama mes a biséle esai diariamente i esai tabata ansiá i contristá e corazon filial. E comida ordinaria no tabata propia pa satisfacé espiritu entrega na un estudio fatigoso, di modo koe diferente be el a sinti é mes indispuesto. Afin di no lagá su mama cargá únicamente coe pesoe di su manutención, el tabata doena les na algun muchá chikitoe, lo ke tabata privéle di hopi tempoe, i p'esai el mester a empleá promé oranan di mainta i e ultimonan dj'anochi na su propio estúdio. Su consuelo i su alegria tabata te awor e puesto k'el tabata ocupá den clase. Verdaderamente e tabata un dje discipulonan di mas bieuw na edad, ma nan tabata sabi e motiboe k'a tardéie pa bini gimnasio i koe indisputablemente tambe é tabata semper di promé muchá. Coe yegada dje conde Horst, posición di Frans Engels a sufri alteración: Apesar koe, Horst tabata algun anja menos koe n'éle, él tabata surpaséle den mayor parti di ramonan i comó su conducta i su aplicación tambe tabata irreprensible, él a merecé particular atención i aprecio dje profesornan i despues di ultimo concurso nan a proclaméle primus. Coe cierta indiscrecion juvenil Engels tabata mirá den promocion di Horst un verguenza p'éle, dificil p'é scondé. A más dje insulto k'el a recibi i dje desanimo k'el a sinti, su pecho tabata alimentá tambe cierto odio contra Horst, aunké su conciencia tabata biséle k'é tin mal razón. E conde tabata e unico discipulo noble den e clase ayi. Den otro clasenán tabatin por cierto algun hoben aristocrata koe, en cuanto na nan desarolljo intelectual lo no a sirbi pa ornato dje categoria koe nan tabata representá. Asina también nan no a spera gran cos dje hoben conde. Nan mester a reconocé sin embargo su capacidad i naturalmente dj'asina modo el 'a bira primus. Na consecuencia dj'esai varios di su companjeronan tabata miréle coe mal wowo i nan tabata manifestele un antipatia koe no por tabata sofocá más. Amicalmente Horst a presénta é mes na su condiscipulónan: pero su bisti, su modi, toer tabata excitá nan desaprobación ó nan burla.

E ta sigui.

verzoenende rol, die hij in de Londensche werkstaking gespeeld heeft. Ook van den kant der Engelsche regeering heeft de waardige prelaat dergelijke gelukwenschen mogen ontvangen.

— Te Rome is met de gebruikelijke praal de overweldiging der Heilige Stad 20 September 1870 herdacht. Des namiddags begaf de burgemeester zich met zijn ambtenaren, door de officieren van het garnizoen vergezeld, naar het Pantheon om er een krans neer te leggen op het graf van Victor Emmanuel. Vervolgens begaf de stoet zich naar de *Porta Pia*, waar de burgemeester, omringd door tal van vereenigingen en een groote volksmenigte, een telegram van den koning voorlas, dat luid werd toegejuicht en ten slotte een redevoering hield.

Onder voorbehoud deelen wij mede, wat uit Rome omtrent deze feestviering aan *Daily Chronicle* geseind werd. De Heilige Vader zou namelijk last gegeven hebben, nauwkeurig nota te nemen van de buitensporige taal der bestrijders van het Vaticaan. De Paus zou zich voorstellen, door bemiddeling der gezanten, bij Z. H. geaccrediteerd, de aandacht der mogendheden op die feiten te vestigen.

De *Moniteur van Rome* bevestigt het, dat zoodra het Vaticaan kennis had genomen van de hatelijke circulaire van den Franschen minister van Justitie tegenover de Fransche geestelijkheid, het vertoogen heeft gedaan bij den Franschen gezant. Dit bericht, zegt de Moniteur, heeft te Parijs een goeden indruk gemaakt. Het blad daagt nu de liberale pers uit dit feit te vermelden evenals de afkeuring, die de Fransche minister zich van zijn collega's over zijn daad heeft moeten laten welgevallen.

Uit Rome wordt aan de Monde geschreven dat de openbaarmaking ophanden is van belangrijke documenten betreffende de onderhandelingen, welke in 1870 de bezetting van Rome zijn voorafgegaan. Reeds moeten die stukken zich ter drukkerij van het Vaticaan bevinden.

Er moeten onder andere toebehooren verscheidene onuitgegeven brieven van Napoleon III en Victor Emmanuel aan Pius IX, alsmede diens antwoorden daarop.

En daaruit zal ten duidelijkste blijken, zegt de berichtgever, dat Napoleon III de eigenlijke drijver en Victor Emmanuel slechts de uitvoerder was; de geheele legende, waarmee de Italiaansche revolutionairen de gedachtenis van Victor Emmanuel omgeven hebben, zal vervallen en hij zelf als een karakterlooze ontmaskerd worden.

Uit verdere documenten, die ongetwijfeld groot opzien zullen baren, zal tevens blijken, welke treurige rol Pruisen in die dagen heeft gespeeld om het revolutionnaire Italië tot onverweldiging van Rome aan te zetten. De politiek van Napoleon III, zegt de Monde ten slotte, zal ontmaskerd en de hoofdschuldigen in de overweldiging van Rome zullen gebrandmerkt worden.

— De Italiaansche regeering heeft weer een nieuw wandalisme op haar geweten.

De minister Lacava heeft van de beroemde sacristie der Minerva-kerk een postkantoor gemaakt. De kerkgewaden en andere benoodigheden moesten onmiddelijk worden weggeruimd; de kunstig gebeeldhouwde kasten en laden behield de minister om er de paperassen van de post in te bergen. Dientengevolge is ook de kamer van de H. Catharina van Siena, die met de sacristie in verbinding staat, onteerd.

De weinige Dominicanen die de godsdienstoefeningen in de basiliek nog mogen verichten, hebben een donker hoekje der Gothische kerk tot sacristie moeten inrichten.

Frankrijk.—Over de houding der kiezers bij de jongste verkiezingen alhier deelen wij uit Nederlandsche bladen het volgende mede: Te Parijs werd heel kalm, maar met veel ijver gestemd. Op klokslag van achten werden de stembureau's geopend. Men hoort niet dat er eenige stoornis van eenig belang is voorgekomen.

Slechts in het achttiende arrondissement, waar Boulanger, Laisant en St. Martin gekozen werden, viel eenige gisting te bespeuren. Ook op de boulevards was het niet bijzonder levendig, doch tegen den avond heerschte er een buitengewone beweging, waartegen de politie machteloos was. In de voorstad Montmartre ging het zelfs vrij heftig toe. Gedurende een uur werden de koetsiers belet met hun rijtuigen verder te gaan. Het gepeupel spande de paarden af en dwong de passagiers: „Leve Boulanger!" te roepen. Verscheidene vechtpartijen kwamen voor.

Tegen middernacht slaagden 300 politieagenten er in de straat schoon te vegen en tegen één uur deed de republikeinsche garde weer een charge. Een rondbrenger van het blad *la France* werd de schedel gekloofd. Een tweede charge verdreef de menigte. Negentien personen werden gevangen genomen.

Met het oog op de verkiezingen waren omvangrijke maatregelen genomen om te Parijs de orde te handhaven. De minister Constans had daaromtrent een langdurig onderhoud met den prefect van politie. Een nieuwe brigade, onlangs aan de prefectuur van politie gevormd, werd in het bijzonder belast met het handhaven der orde in de voorstad Montmartre, waar Boulanger candidaat was.

Aan candidaten was over het algemeen geen gebrek. Men telde er niet minder dan 1929 voor 576 zetels, die te bezetten waren, ongerekend nog de candidaturen van Boulanger, Rochefort en Dillon, die niet geldig zijn, wijl genoemde heeren door hun vonnis de verkiesbaarheid verloren hebben. In de 42 kiesdistricten van het departement der Seine alleen traden 317 candidaten in het krijt, dus meer dan 7 per district: doorgaans zijn echter in elk district slechts twee candidaturen ernstig gemeend.

In afwachting dat de verkiezingen de zegepraal der republiek zouden verzekeren, had men te Parijs alvast een gedenkteeken onthuld, dat de zegepraal moet symboliseeren. Aanvankelijk was men van plan geweest, aan die plechtigheid, als deel uitmakende van het eeuwfeest der revolutie, bijzonderen luister te geven. President Carnot zou daarbij in persoon het woord voeren en de zege der republiek in het licht te stellen.

Naar het schijnt, vreesde men echter dat de verkiezingen wel eens op iets anders dan de zege der republiek konden uitdraaien, en achtte men het geraden, den heer Carnot niet zoo boud te laten optreden. De president zou toch een mal figuur gemaakt hebben, als hij op een uitslag ter gunste der tegenwoordige republiek zinspeelde en de verkiezingen grootendeels in Boulangistischen of monarchistischen geest uitvielen.

Hij heeft er zich dan ook toe bepaald, de plechtigheid eenvoudig door zijn tegenwoordigheid op te luisteren, terwijl den minister Tirard de taak bleef overgelaten, bij het monument het woord te voeren. Hij gaf hoog op van de weldaden der republiek, die Frankrijk negentien jaren van vrede en rust (?) geschonken heeft na vreeselijke rampen en ondanks geweldige stormen en heftige aanvallen van verwoede bestrijders, die niet ophouden zijn ondergang te bewerken.

Spanje. — Tusschen Spanje en Marokko is een conflict ontstaan, dat in den aanvang van dreigenden aard scheen te zijn. Een bericht deed in Spanje de ronde, dat een Spaansche bark door zeeschuimers uit Marokko overvallen was, geplunderd en de bemanning gevankelijk weggevoerd. De pers riep om wraak. In den ministerraad werden geduchte besluiten genomen. Nu schijnt echter alles vrij kalm te zullen afloopen. De minister van Buitenlandsche Zaken heeft van den Spaanschen vertegenwoordiger te Tanger een telegram ontvangen, waarin deze verslag geeft van een onderhoud, dat hij met den minister van Buitenlandsche Zaken van Marokko gehad heeft. Deze heeft hem verzocht een nota betreffende het geval van Alhucema in te dienen en hem verzekerd dat in dezen recht geschieden zou.

Daarentegen willen andere berichten dat de Marokkaansche regeering het gebeurde met de *Miguel Theresa* tracht te vergoelijken door te beweren dat de bark smokkelhandel dreef, waardoor een ander onderzoek noodzakelijk zou wezen. In werkelijkheid echter zou Marokko tijd willen winnen, daar het gezag van den sultan over de stammen aan de kust, waar de plundering heeft plaats gehad, uiterst zwak is, zoodat een al te krachtig optreden van den sultan lichtelijk het vermoorden der gevangenen tot gevolg zou kunnen hebben. Het antwoord op de eischen van den Spaanschén gezant te Tanger is dientengevolge ontwijkend.

De ophelderingen van Marokkaansche zijde moeten de Spaansche regeering zoo onvolledig zijn voorgekomen dat zij besloten heeft een tweede nota te zenden in den vorm van een ultimatum.

Het Spaansche eskader zal intusschen heden, Dinsdag te Tanger aankomen.

Onder de dweepzieke Muzelmannen hebben de predikingen der Mohammedaansche priesters tegen de Christenen geen goed gedaan. De inboorlingen geven blijk van vijandigheid niet alleen tegen de Christenen, maar ook tegen de Joden, die dagelijks aan allerlei aanvallen blootstaan.

Duitschland. — Naar aan het *Deutsche Medicinische Wochenschrift* wordt bericht, is thans ook Pater Conrady, die den onlangs aan melaatscheid te Molokai overleden Pater Damien de Veuster als verpleger der melaatschen opvolgde, door die vreeselijke ziekte aangetast.

— Bismarck lijdt aan beenkramp. Op een feest te Friedrichsruhe verscheen de rijkskanselier dezer dagen in een rijtuig met het zieke been op de bank voor zijn rijtuig uitgestrekt en niet in staat uit het rijtuig te komen. De kwaal is niet ernstig, maar toch zeer pijnlijk, zeide hij.

VERSCHEIDENHEDEN.

— Eene Amerikaansche dame, mevrouw Cockran, van Shelbyville (Indiana), heeft een nieuw werktuig uitgevonden, nl. een stoom-bordenwasscher d. i. eene stoommachine voor het wasschen van vaatwerk: borden, schotels, schalen, enz.

Door deze machine, in verschillende grootte verkrijgbaar voor particuliere huizen en hôtels, kunnen in twee minuten van vijf tot twintig dozijn borden of schotels gewasschen worden. Mevr. Cockran heeft hare uitvinding voor eene aanzienlijke som verkocht aan een fabriek en zij krijgt nog een aandeel in de opbrengst van alle verkochte toestellen.

— Aan den Schah van Perzië werd gevraagd welken indruk hij van de verschillende Europeesche volken gekregen had, die hij op zijn reis had bezocht. De Schah liet toen het volgende uit zijn dagboek door zijn geheimschrijver voorlezen:

Karakter: De Russen hebben een groven mond, de Duitschers een brutalen, de Nederlanders een voorzichtigen, de Engelschen een grooten, de Belgen een vluggen, de Franschen een fijnen.

Conversatie: In Rusland sprak men over politiek, in Duitschland over milliarden in Nederland over effecten, in Engeland over winst en verlies, in België over grapjes, in Frankrijk over alles en niets.

Aan tafel: De Rus hapt caviaar, de Duitscher slokt zuurkool, de Nederlander eet kaas, de Belg smult worst; de Engelschman eet beaf, de Franschman snoept tête de veau.

Drank: In Rusland drinkt men drac, (stijgt naar het hoofd), in Duitschland bier, (maakt zwaarmoedig), in Nederland thee, (voor zieke menschen goed), in België limonade, (voor vrouwen), in Engeland wisky, (maakt woedend), in Frankrijk champagne, (is lekker).

Op reis: De Russen knorren, de Duitschers drinken, de Nederlanders rooken, de Belgen fluiten, de Engelschen gapen, de Franschen loopen.

Merkwaardigheden: In Rusland kozakken, in Duitschland kanonnen en sabels, in Nederland kanalen en molens, in België kerken en stadhuizen, in Engeland schepen en lange neuzen, in Frankrijk de Eiffeltoren en veel prullen.

Beoordeeling: Rusland is een goed land voor ijsberen, Pruisen voor luitenants, Holland voor waterratten, België voor praters, Engeland voor kramers, Frankrijk voor smulhansen en sprinkhanen.

— Leve Perzië!

NOTICIANAN DI CABEL.

Paris. — Oct: 19. Partido moderado ta separando nan mes dje radicalnan, ya koe nan acción enemiga lo trecé un reconcilación coe partido derecho manera na ultima legislatura.

President Carnot a doená un gran baile dia huebes pasá na honor dje expositornan k'a sali premiá.

Comité di partido Nacional a dirihí Boulanger un carta, den di cual nan ta sigurá e general k'e partido tin entera confianza den djéle.

Nan ta sigurá koe Boulanger lo entregá é mes prisionero i koe l'é pidi revision di su proceso.

Czar i Czarina a sali fo di Dantzig pa San Petersburgo.

Marquez di Salisbury a yegá Paris i el a visitá Spuller.

Londen. — Courant *Londen Post* papiando di *Zolverein Americano* ta bisa koe Inglaterra por considerá é mes manera un nacion Sur-americana pa motiboe di su colonianan den Antilja, i koe p'esai é mester defendé su situacion mercantil.

Mexico. — Courantnan mexicano ta unánimamente di acuerdo tocanti e feliz presagio di Congreso aduanero i nan ta spera koe representantenan di Mexico lo trece na bista di Congreso e tarifnan haltoe koe importación mexicana tin di sufri na Estados-Unidos.

Lima. — Habrimentoe di Congreso americano a merecé entera aprobación di toer estranhero bibá aki.

Paris. — Conseho di Ministronan lo reuní na Eliseo dia 12 di November pa fiha fecha di habrimentoe di Cámaranan.

Mineronan di Alais a pone trabao abao. Thévenet a mandá instrucción especial pa prefectonan pa evitá desórdennan

Courant *Le Temps* ta sigurá koe Padernan árabe ta predicando guerra santa na Marueco i koe nan ta keré koe nan por contá coe Alemania pa vencé Spanja.

Londen. — Gobierno ingles ta ningá di aprobá e lei koe Parlamento di Canada a sacá riba extradición.

Gladstone a manifestá den un discurso na Southport koe bien pronto l'e publicá un proyecto di reformá interior.

Madrid. — Montpensier a yegá 'ki: la Reina recibiéle na estación. Awe la Reina a recibí embahada di Marueco.

Tanger. — Nan a checutá un moro k'a matá un spanjó: e checución a causa grandi sensacion bao di moronan, k'a hurá di vinguéle.

Gobernador di Tetuan a pribiní Consulnan.

Paris. — Oct. 22. Gobierno a resolvé di kitá diputado Laissant fó di su empleo como oficial di ehército territorial: motiboe dj' esai ta un discurso k'el a hací den tempoe di eleccionnan, bisando koe hamás l'e no sirbi e gobierno actual.

Ponementoe di trabao abao di mineronan di Lens a stop.

Rei di Portugal a moeri, su jioe lo toema corona bao di nomber di Carlos I.

Czar a yegá Gastein fó di Alemania.

Atenas. — Casamentoe di Duque di Sparta tabata celebrá espléndidamente, algun miembro di familia real a asistí n'e boda. Czarewitch a yegá e mes mainta ayi i é tambe a concurrí n'e festividad.

Berlin. — Nan ta bisa koe Sultán di Zanzibar a scirbi Consul inglés un carta pa biséle, koe fó di promé

di Januari próximo toer jioe koe nacé ayi lo ta liber.

Un hende loco a tirá riba prins di Wurtemberg: e bala no a cogéle.

Emperatriz, viuda de Federico, i su jioe muhé a sali fó di Berlín: riba hinter nan camina i na salimentoe di tren nan a recibí hopi manifestación di simpatia.

Paris.—Oct 23. President Carnot a resolvé di bai visitá Algeria i e viaha lo ta bien pronto.

Conde Dillon a renunciá cargonan di Secretario di Comité Boulangista.

Jules Ferry a publicá un carta bisandó koe ocupacion di Tunis pa Francia, ta un cos koe Inglaterra a mirá pa delanti fó di última expedición di Chipre: é ta bisa també koe Italia mester a sperá e ocupación ayi.

Roma.—Rei Humberto a regalá Emperador Wilhelm un diadema esplendida pa princesa Sofia.

Emperador lo bolbé Monza banda di 11 di Nov: di vuelta di Constantinopla.

San Petersburgo.—Gran Duque Nicolas, tio di Czar ta malisimo: dokternan a perdé toer speranza.

Berlin.—E hende k'a tirá riba prins di Wurtemberg, yamá Klanber: é no ta loco ma é ta miembro di un sociedad anarquista k'a resolvé di matá toer individuo di Sanger real.

Londen.—Marquez di Salisbury, Goshen, Smith i Balfour tabatin un conferencia coe obheto di averiguá motiboe di derrotá di partido Tory na última eleccionnan parcial.

Principe Fernando di Bulgaria a yegá Londen.

Paris.—Oct. 24. E compositor frances Olivier a moeri.

Nan ta anunciá nombramiento di Jules Ferry, como gobernador di Indo-China i k'e actual gobernador lo bai Madagascar: ma *L'Estafette*, órgano di Ferry, ta disminti e rumor.

Schneider, constructor na fábrica Creazot i Hersent, ingeniero civil, a presentá na Londen un proyecto di un puente di heroe entre Bolonia i Tolkstone.

Corresponsal ruso di *Figaro* ta manifestá koe general Ignatief k'a caba di yega Roma, a hiba un carta di Czar pa Papa, suplicando Su Santidad di aceptá arbitrahe den asunto di Balcannan, afin di trecé un *Modus vivendi* den Rusia coe Austria.

Roma.—Courant inspirá pa Crispi ta haci *Secolo Milan* guerra acusandó é di ta recibi subvencion di Francia.

Berlin.—Reichstag a habri dia martes. Vice-Presidente a lezá un discurso di Emperador doenando siguridad di paz i pidiendo pa aumentá presupuesto di marina i di ehercito.

Viena.—Coe órden di Emperador nan a inagurá un convento di Carmelitas na Castiljo di Merling, camina Archiduque Rodolfo a mata su curpa. Gobierno aleman, austriaco ruso i italiano a taha publicación dje boeki di Baronesa Vetsero riba amornan di su jioe muhé coe Archidique Rodolfo.

Rumor ta circulá koe princesa Stefania, viuda di Archiduque Rodolfo, lo celebrá pronto un matrimonio morganático, coe consentimiento di Emperador Francisco José.

New-York.—Vapor *Pensacola*, coe un comision abordo a sali pa Congo pa bai observá e eclipse di solo na Dec: próximo.

E escultor Giovani di Turin a caba den dje lianan aki e colosal estatua di General Sucre, un dje heroënan di independencia di Sur-América. E estatua tin un altura di 50 pia, é ta baciá di brons i é ta representá e heroë bisti na uniforme. Na Februari próximo nan lo ponéle na Cumaná.

México.—Segun nan ta bisa, General Ceballos, actual Gobernador di Capital di México, lo ta elihi pa Vice-Presidente di República.

Paris. Oct: 25—Courant *Le Temps* ta bisa koe Rei di Italia no tin autoridad suficiente pa imponé Abisinia su protectorado.

Courant *Journal des Débats*, papiandoe riba próxima visita di Emperador Aleman na Constantinopla, dici koe Sultan lo no por drentá nunca den Triple Alianza, pa motiboe koe gastoenan pa mantiné un ehército na pia di guerra lo ta mucho pisa pa Turquia.

Madrid.—Duque di Montpensier lo representa la Reina Regente na intierro di Rei di Portugal.

Gobierno Frances a pidi opinion di Cámara di Comercio riba e Alianza Aduanero Americana.

Londen.—Courant *Pall Mall Gazette* ta participá un conversación coe Gladstone tocanti e alianza aduanero ayi. Gladstone dici koe ainda el no a haya tempoe pa studia e materia, ma k'e plan di Blaine ta di más hermoso proyecto dje siglo aki: na luga dje furia di Europa pa aumentá ehércitonan, e kier pa 17 nación americana koe ta deseá di evitá guerra, someté toer nan cuestion na arbitraje.

Roma.—Segun e tratado italiano nan lo trahá placa coe cara di Rei Humberto ariba i koe lo haci na mes tempoe mensión di su soberania riba Abisinia.

Tanger.—Sultan a doena autorización pa poné un Cabel riba costanan di Marrueco.

Berlin.—Segun Courant *Gazette de la Croiz* e empréstito nobo ruso ta destina pa coemprá 50.000 skopet *Lebel*, trahá na Francia.

Segun nobo di Zanzibar kapitein Wissman a sali heridá na un segundo encuentro di su troepanan coe Euchiré.

Viena.—Courantnan húngaro ta bisa koe casi rusonan a ocupá Danubio: nan tin 28 ponton prepara, koe por sirbi pa travesá e rio ayi.

México.—Conde di St. Croiz, e embahador nobo frances, a poné den man di President di República un declaración di Gobierno frances, bisando koe Francia ta haci renuncio di toer exigencia tocanti e debe koe México a contraé tempoe di gobierno di Maximiliano. Tal generosidad di parti di gobierno frances a produci grandi sensación na Mexico.

New-York.—Segun Courant *Herald* principal obhetoe di misión di embahador americano na Madrid ta di tratá di obtené anexación di Cuba na Estados-Unidos.

PORTEN VAN

	Brieven, p. 15 gr.	Briefkaarten, enk. en dub.		Drukwerken enz. per 50 gr.	
Per *mail* naar *Nederland, Suriname, Boven. Eilanden (St. Martin, St. Eustatius en Saba.)*	f 0.15.	f 0,075	f 0.15	f 0.03	(met toepassing van een minimum van 15 cent, wat de documenten en van 5 ct. wat de monsters betreft.)
Per *zeepost* naar *Nederland, Suriname, Bovenw. Eilanden (St. Martin, St. Eustatius en Saba.)*	f 0.10	f 0,05	f 0.10	f 0.02	(met toepassing van een minimum wat de documenten betreft van 10 ct. en wat de monsters aangaat v. 5 ct.).
Verzending naar *Venezuela, Columbia* en eenige bij P. B. 1889 No. 19 opgenoemde *Antillen.*	f 0.125	f 0,05	f 0.10	f 0.025	(met toepassing van een minimum wat de documenten betreft van 12½ ct. en wat de monsters aangaat v. 5 ct.)
Verzending naar alle overige landen der Postvereeniging	f 0.25	f 0,075	f 0.15	f 0.05	(met toepassing van een minimum van 15 ct. wat de documenten en van 7½ ct. wat de monsters aangaat.)

Voor de enkele landen, die *niet* tot de algemeene postvereeniging behooren, zijn toepasselijk de porten, die bij Kon. besluit van 17 Januari 1879 No. 31 (P. B. No. 4) zijn vastgesteld.

De ondergeteekenden betuigen bij dezen hunnen hartelijken dank voor de belangstelling betoond, gedurende de ziekte en bij het overlijden van hunnen dierbaren vriend, den Heer A. MAANE.

F. J. VAN DEN DONK.
CHR. GIJZEN.

Curaçao, 26 October 1889.

Imprenta de la Librería de A. BETHENCOURT É HIJOS, Curazao.